

Een nieuwe nuance „Inkoop-blauw

Aan Lily Maessen

en

Harry Prick,

In negentien honderd dertig en één
op de zestiende oktober
zat in de trein een dichter alleen.
De lucht was toen niet sober,
want hij schreef met als tafel zijn rechterknie
al neuriënd naar eigen melodie:

„De dag staat zo strak, zo inkoop-blauw
en zilver over de dingen geklokt.
De prijs van het schone in man en vrouw
is tegen hun voorhoofd geblokt.”

Er leefde toen ook een klein meideke,
dat speelde zo graag met haar lievelingspop,
gekleed in satijntje en zijdeke;
de prijs stond er wel niet meer op.

Sindsdien zijn jaartjes voorbij gegaan
dat kind is niet meer alleen.
Waarom ook eenzaam in het leven te staan
met niemand om je heen?

Zo kon het gebeuren en is het gebeurd,
al is het nu voorjaar en maar april,
dat de dag plots inkoop-blauw word gekleurd
door een dichtergril.
Er is nu wéér een jonge vrouw,
een Lily helemaal inkoop-blauw!

Maar nu geeft de dichter het op.
Alleen! Hoe heette die lievelingspop?

Maastricht, 10 april 1959.

Pierre Kemp